

واکاوی ساختار تعادلی آینده فراسنج دما در حوضه آبخیز دریاچه‌های طشك، بختگان و مهارلو با

استفاده از مدل EH5OM

چکیده

احمد مزیدی^۱

عبدالعلی کمانه^۲

مهردی تارنگی فرد^{۳*}

رضا ابراهیمی^۴

۱. دانشیار گروه جغرافیا طبیعی - آب و هواشناسی، دانشگاه یزد

۲. استادیار گروه جغرافیا طبیعی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز

۳. دانشجوی دوره دکتری جغرافیا طبیعی - آب و هواشناسی، دانشگاه یزد

۴. دانشجوی دوره دکتری جغرافیا طبیعی - آب و هواشناسی، دانشگاه یزد

*مسئول مکاتبات:

Mahdi.narangifard@gmail.com

کد مقاله: ۱۳۹۵۰۲۰۳۴۶

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۱۱/۰۳

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۰۵/۲۱

این مقاله برگرفته از رساله دکتری است.

واکاوی ساختار و روند آینده فراسنج‌های آب و هوایی در مناطق حساس و در معرض تهدیدهای زیست محیطی به طور ویژه دریاچه‌های داخلی ایران بسیار حائز اهمیت می‌باشد. بدین جهت در این پژوهش به هدف واکاوی اثر گرمایش جهانی بر الگو و ساختار تعادلی دمای حوضه آبخیز دریاچه‌های طشك، بختگان و مهارلو نیاز به میانگین روزانه دمای شبهی سازی شده می‌باشد. در این راستا نخست داده‌های مدل گردش عمومی هوا طی دوره ۲۰۱۵ تا ۲۰۵۰ از پایگاه داده‌های EH5OM استخراج گردید. این پایگاه از داده‌های مدل گردش کلی جو و اقیانوس، تحت ساریو A1B، هیئت بین‌المللی تغییر اقلیم تشکیل شده است. سپس ریزگردانی آن‌ها در نسخه چهارم مدل RegCM4 انجام شد. سرانجام میانگین دمای روزانه ریز مقیاس شده با ابعاد $0 \times 27 \times 27$ درجه طول و عرض جغرافیایی که نقاطی با ابعاد تقریبی 30×30 کیلومتر مساحت منطقه را پوشش می‌دهند استخراج شد. سپس دمای ماهانه، فصلی و سالانه حوضه، میانیابی و نقشه‌های مربوطه ترسیم شد. همچنین پس از هم مرتع سازی متغیر دما با اعمال ساختار مثلثی برخالی بر روی داده‌های دما به ارزیابی نتایج با هندسه کلاسیک برخالی پرداخته شد. یافته‌های پژوهش نشان داد پهنه میانگین سالانه دما در دهه‌های آینده متعلق به دریاچه مهارلو و کمرتین مربوط به دریاچه طشك بیشترین مساحت را پوشش می‌دهند. دریاچه ساتری گراد پیرامون سه دریاچه در حوضه آبخیز مورد مطالعه در برگرفته است که دمایی ۲۱-۲۶ درجه سانتی‌گراد پیرامون سه دریاچه در حوضه آبخیز مورد مطالعه در برگرفته است که دریاچه مهارلو در همه فصل‌ها از دمای بالاتری نسبت به دریاچه‌های دیگر برخوردار می‌باشد. الگوهای مکانی پهنه‌های دمایی سالانه و فصلی؛ اگرچه از لحاظ دمایی دارای تفاوت‌هایی است، اما از لحاظ الگوهای مکانی از ساختار نسبتاً مشابه و یکسانی برخوردار می‌باشد. بررسی روند روزانه میانگین دما نیز نشان داد، این فراسنج از ساختاری برخالی پیروی می‌نماید، که بیانگر گذار دینامیک این فراسنج در دهه‌های آینده از حالت تعادلی به عدم تعادل می‌باشد.

واژگان کلیدی: مدل EH5OM، ساریو A1B، برخال، دریاچه‌های طشك-بختگان و مهارلو.

مقدمه

دریاچه‌ها و رودخانه‌ها مهمترین منابع تأمین آب جهت امور مختلف در مناطق شهری و روستایی کشور هستند که کم و بیش تحت تأثیر تغییر اقلیم و گرمایش جهانی ناشی از آن قرار می‌گیرند. در این گرمایش بیش از ۲۲ گاز دخالت دارند که سهم گازهای دی اکسید کربن (CO_2) و متان (CH_4) که گازهای گلخانه‌ای نامیده می‌شوند، بیش از دیگر گازهای (Raupach and Fraser, 2011) است. در چند دهه اخیر افزایش دمای زمین باعث بر هم خوردن تعادل اقلیمی کره زمین شده و تغییرات اقلیمی گسترده‌ای را در اغلب نواحی کره زمین موجب گردیده است که از آن به عنوان تغییر اقلیم یاد می‌شود (مظفری و همکاران، ۱۳۹۴). افزایش گازهای گلخانه‌ای در دوره‌های آینده می‌تواند آثار منفی بر سامانه‌های گوناگون از جمله منابع آب، کشاورزی و به ویژه محیط زیست، بر جای گذارد (International Panel for Climate Change, IPCC,

۲۰۰۷). این گازها به امواج بلند زمینی حساسند و آن‌ها را جذب و به گرما تبدیل و در واقع گرمایی را در سطح زمین جبس می‌کنند، در نتیجه انتظار می‌رود که دما زمین افزایش یابد و در چرخه آب در طبیعت تغییرات اساسی ایجاد شود (خسروی و همکاران، ۱۳۸۵). راه کند ساختن روند گرمایش کاهش استفاده از سوخت‌های فسیلی و تلاش برای سازگاری با اثرات تغییر اقلیم است (Schlesinger, 2011). تغییرات آب و هوایی آینده عمدتاً از طریق مدل‌های ترکیبی جو اقیانوس (AOGCMs) و از طریق تخمین میزان خروجی انتشار گازهای گلخانه‌ای و سناریوهای مرتبط با این انتشار که توسط هیئت بین‌الدول تغییر اقلیم مورد ارزیابی قرار می‌گیرد، وakaوی می‌شود (Stephenson *et al.*, 2006). مدل‌های اقلیم منطقه‌ای با توجه به ناهمواری‌ها و عوارض مختلف سطح زمین قادر به ریز مقیاس نمودن داده‌های مدل‌های گردش عمومی هوا و تبدیل آن‌ها به داده‌های منطقه‌ای خواهد بود (Mearns, *et al.*, 2003).

در زمینه وakaوی اثر گرمایش جهانی بر تغییرات دمای محیط می‌توان به پژوهش Giorgi و Elguindi (۲۰۰۶) اشاره داشت که به شبیه سازی الگوی‌های تغییرات اقلیمی سطح دریایی مازندران برای دوره ۱۹۹۰-۱۹۴۸ پرداختند و تغییرات ارتفاع سطح دریایی مازندران را با استفاده از معادله ساده هیدرولوژی پیش‌بینی کردند. در این پژوهش مشخص شد که الگوی تغییرات مشاهده سطح دریایی مازندران با مقادیر الگو شده به خوبی شبیه سازی شده است؛ به طوری که همبستگی بین دو مقدار یاد شده، ۰/۹۱ به دست آمد. Gao و Liu (۲۰۱۱) در مطالعه انجام شده در یکی از مناطق چین ارتباط بین گرم شدن اقلیمی و تغییر کاربری زمین ناشی از افزایش برجستگی در مناطق خشک، باتلاق‌ها و علفزارها را مورد واکاوی قرار دادند. تجزیه و تحلیل داده‌های آب و هوایی، گرم شدن دو درجه سانتی گرادی را در بیشتر مکان‌های سال‌های اخیر را نشان داد. وakaوی Booij و همکاران (۲۰۱۱) با شبیه سازی اثر تغییر اقلیم بر دبی رودخانه نیل با استفاده از مدل گردش عمومی هوا به این نتیجه رسیدند که تغییرات اقلیمی آثار چشمگیری بر آبدیهی حوضه رود نیل داشته و آبدیهی آن طی سال‌های آینده کاهش خواهد داد. Hughes و Tshimanga (۲۰۱۲) با بررسی آثار تغییر اقلیم بر منابع آب در حوضه کنگو با استفاده از مدل مقیاس جهانی به این نتیجه رسیدند که در آینده‌ای نزدیک مناطقی از کنگو که دارای آب و هوای گرمسیری یا استوایی هستند، با کاهش رواناب مواجه خواهد شد. در پژوهشی دیگر Thoeun (۲۰۱۵) تغییرپذیری-های گذشته و آینده دما و بارش منطقه کامبوج (Cambodia) با استفاده از مدل MAGICC-SCENGEN و تحت دو سناریوی B2 و A2 در بازه زمانی (۲۰۹۹-۲۰۰۸) مورد بررسی قرار دارد. همچنین Dastagir (۲۰۱۵) در پژوهشی به بررسی نتایج مدل‌سازی اقلیمی در رابطه با رخدادهای فرین (Extreme) آب و هوایی در حوضه یکی از رودخانه‌های بنگالادش پرداخت و نشان داد رخدادهای فرین با رخداد گرمایش جهانی و اثرات آن در آینده افزایش خواهد یافت.

در ایران برای نخستین بار مفاهیم همچون آشوب (Chaos) و برخلاف در محاسبات سیربرنتیکی در تفسیرهای آب و هوایی و ژئومورفولوژیک توسط رامشت و توانگر (۱۳۸۱)، رامشت (۱۳۸۲) و رامشت و همکاران (۱۳۸۵) در حیطه علوم طبیعی در کشور مطرح گردید و با تبیین مفاهیمی همچون تعادل (Equilibrium)، ناتعادلی (Disequilibrium) و عدم تعادل (Nonequilibrium) پرداخته شد. در ادامه نیز کمانه و همکاران (۱۳۹۰) در پژوهشی وضعیت تعادلی و پایداری حوضه کر را با محاسبه تراز ورودی و خروجی ماده و انرژی از گذشته تا آینده را مورد ارزیابی قرار دادند، یافته‌های پژوهش گواه وقوع پایداری حوضه در قالب سیستم سیربرنتیکی تعادل ترمودینامیکی است. همچنین در مطالعه‌ای دیگر جعفرپور و همکاران (۱۳۹۰) به بررسی پیامد نوسان و تغییرات پالئوكلیماتیک کواترنر بر حوضه ژئومورفولوژیک فسا پرداختند، نتایج این پژوهش نشان داد حوضه مذکور از نظر ژئومورفولوژیکی در حال تعادل می‌باشد. از جمله مطالعات انجام شده در زمینه شبیه‌سازی متغیرهای آب و هوایی نیز می‌توان به پژوهش‌های آشفته و مساح بوانی (۱۳۸۹) اشاره کرد که با مقایسه دما و بارش حوضه آیدوغموش طی دوره ۲۰۴۱-۲۰۶۹ با مدل HadCM3 تحت سناریوی A2 روش ساختند که دمای این منطقه به میزان ۴-۲ درجه در حال افزایش است. روش و همکاران (۱۳۹۱) با آزمون مدل‌های گوناگون برای شبیه‌سازی مقادیر دما و بارش مشاهداتی ۲۰۰۵ تا ۲۰۰۰ دریافتند که هیچ یک از مدل‌ها به تنهایی قادر به شبیه سازی صحیح اقلیم کشور نیستند و باید از ترکیب آن‌ها استفاده شود. اسندياری درآباد و همکاران (۱۳۹۲) با بررسی تأثیر گرمایش جهانی بر ناهنجاری دبی حوضه رود ارس به این نتیجه رسیدند که ارتباط معکوس و نیرومندی بین گرمایش جهانی با آبدیهی حوضه ارس وجود دارد. احمدی و زهرابی

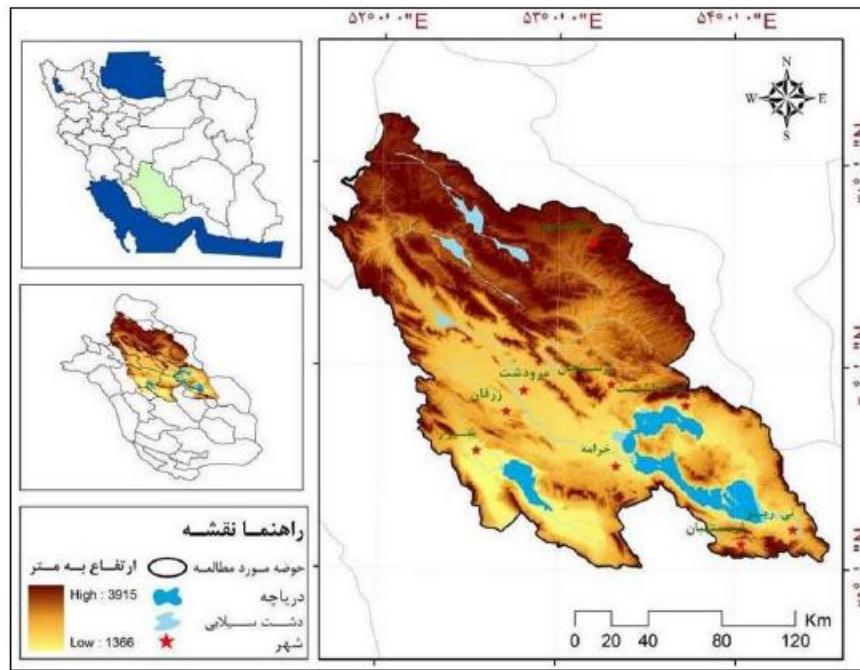
(۱۳۹۳) در پژوهشی، اثرات تغییر اقلیم را بر یخبدان‌های شهر زاهدان با استفاده از مدل‌های سه بعدی گردش عمومی جو شبهه سازی کردند. در این پژوهش پس از صحبت سنجی مدل‌های بکار گرفته شده با روش‌های آماری مدل HADGEM با میزان خطای مطلق ۰/۱۶، به عنوان مدل مناسب جهت شبیه سازی مولفه کمینه دما در دوره سرد سال برگزیده شد. نتایج پژوهش نشان داد، تعداد یخبدان‌های سالانه در آینده حدود ۱۸ روز نسبت به دوره حاضر کاهش خواهد یافت. همچنین در میان طبقات، یخبدان‌های ضعیف دارای روند افزایشی و یخبدان‌های شدید و خیلی شدید دارای روند کاهشی است. بازه زمانی یخبدان‌های شدید و خیلی شدید از هفت ماه در دوره آماری حاضر به پنج ماه در بازه زمانی آینده کاهش خواهد یافت. کمانه و همکاران (۱۳۹۴) در پژوهشی، به بررسی بازخوردهای (Feedbacks) آب و هوایی و ژئوموفولوژیک جهت توسعه فیزیکی شهر شیراز با استفاده از ضوابط برخالی و آشوبی پرداختند. جانی و همکاران (۱۳۹۴) در پژوهشی بارش ماهانه بندر انزلی در شرایط تاریخی و شرایط تغییر اقلیم با استفاده از نظریه آشوب مورد بررسی قرار دادند. بدین جهت دوره آماری ۱۹۹۳-۲۰۱۰ به عنوان دوره تاریخی و نتایج مدل LARS-WG تحت سه سناریوی (A1B)، (B1) و (A2) در دوره زمانی (۲۰۳۵-۲۰۲۰) به عنوان دوره‌های آینده مدنظر قرار گرفت. نتایج بیانگر افزایش سیلاب و خشکسالی همراه با ۱۴ درصد کاهش بارش در دوره آینده است و داده‌های تولیدی و تاریخی دارای رفتار آشوبناک (chaotic) قطعی بوده و سناریوی A2 با بعد برخالی ۴/۱۳ بیشترین پیچیدگی را در مقایسه با دیگر سری داده‌ها دارد.

تعییرات کاربری و پوشش زمین (Land cover) پیرامون دریاچه بختگان در سال‌های گذشته نشان داده که با تغییر پهنه آب دریاچه مساحت زمین‌های باир و پهنه شوره زار افزایش یافته است. مقایسه پهنه آب دریاچه در فاصله زمانی ۵۱ ساله (۱۳۸۶-۱۳۳۵) بیانگر کاهش کلی مساحت آن به میزان ۲۹۶ کیلومترمربع است (هاشمی تنگستانی، ۱۳۹۲). دلیل عدمه این امر نوسان در بارندگی شناخته شده است. که این نوسان بیشترین تأثیر را در تغییر پهنه آبی و شرایط بوم شناختی (Ecologic) دریاچه دارد، بررسی‌ها نشان داد که در بازه‌های زمانی با میزان بارش کم از مساحت پهنه آب دریاچه کاسته شده است. در بازه زمانی ۱۳۶۹ تا ۱۳۸۴، که میانگین سالیانه بارش بیشینه بوده است، دریاچه بختگان نیز بیشینه مساحت پهنه آب را داشته است (هاشمی تنگستانی، ۱۳۹۲). همچنین بررسی نتایج تعییرات کاربری و پوشش زمین در هر دو دریاچه بختگان و طشك در سال ۱۹۹۸ و سال ۲۰۰۹ نیز بیانگر افزایش ۱۲۹ درصدی مساحت نمک و کاهش ۵۲ درصدی مساحت آب به عنوان مهمترین تعییرات تلاab نیز در بازه زمانی مورد مطالعه است (رفعی و همکاران، ۱۳۹۰). دریاچه مهارلو نیز به عنوان نزدیکترین دریاچه داخلی به کلان شهر شیراز یکی از منحصر به فردترین دریاچه‌های ایران محسوب می‌شود. نقش تعدیل کننده این دریاچه بر آب و هوای نواحی پیرامونی به ویژه کلانشهر شیراز و خطرات ناشی از خشک شدن این دریاچه بسیار پر اهمیت است، همچنین بررسی مساحت این دریاچه هم نشان دهنده کاهش ۱۰۷ کیلومتر مربعی دریاچه نسبت به سال ۱۹۹۹ در سال ۲۰۰۹ می‌باشد (مظفری و نارنگی فرد، ۱۳۹۳). با توجه به مطالب مطروحه در خصوص سه دریاچه طشك، بختگان و مهارلو، توجه به این نکته ضروری است که کاهش کمیت و کیفیت آب دریاچه‌ها در طی دهه گذشته قابل توجه و نگران کننده بوده است. احداث بند و سدها متعدد، بدون توجه به مسائل زیست محیطی، در نظر نگرفتن حقابه‌های پایین دست، افزایش جمعیت، به همراه افزایش شوره زارها و زمین‌های بایر نواحی پیرامونی دریاچه‌ها موجب پیدایش و گسترش بحران‌های زیست محیطی در منطقه خواهد شد و به عنوان یک چالش فرآیند انسانی و طبیعی فرار و پهنه‌های پیرامونی دریاچه‌های طشك، بختگان و مهارلو قرار خواهد داشت. از این رو ضرورت پیش‌بینی تأثیر آینده این تعییرات بر فراستج‌های آب و هوایی حوضه مورد مطالعه بسیار مهم تلقی می‌شود. مسئله اصلی این پژوهش شناخت ساختار فراسنج تأثیرگذار روزانه دما با کاربست داده‌های شبیه سازی شده مدل EH5OM در منطقه مورد مطالعه است؛ به عبارت دیگر پرسش مطرح در این پژوهش این است که، روند آینده فراسنج میانگین روزانه دما از چه ساختاری پیروی می‌کند؟

با در نظر گرفتن مطالب گفته شده هدف اصلی در این پژوهش تحلیل مکانی الگوهای دمایی و بررسی تعییرات و تعیین دینامیک تعادلی ساختار حاکم بر فراسنج پیش‌بینی شده روزانه دما در دهه‌های آینده (۲۰۵۰-۲۰۱۵) با به کارگیری برونداد مدل EH5OM در حوضه آبخیز دریاچه‌های طشك، بختگان و مهارلو در استان فارس می‌باشد.

مواد و روش‌ها

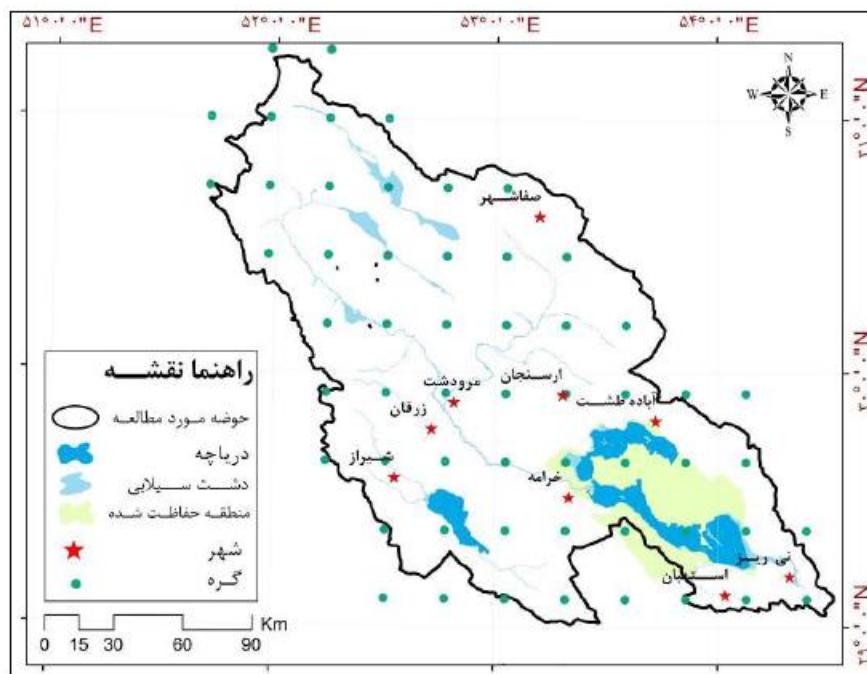
منطقه مورد مطالعه در این پژوهش حوضه آبخیز سه دریاچه طشك، بختگان و مهارلو است. این حوضه یکی از سی حوضه درجه دو ایران و بخشی از حوضه آبریز اصلی مرکزی ایران می‌باشد که در محدوده جغرافیایی ۱۲ ثانیه و ۴۹ دقیقه و ۵۱ درجه تا ۳۰ دقیقه و ۵۴ درجه طول خاوری و ۲۴ ثانیه و ۵۹ دقیقه و ۲۸ درجه تا ۱۵ دقیقه و ۳۱ درجه عرض شمالی گسترش یافته است (شکل ۱). مساحت این حوضه برابر ۳۱۸۷۴ کیلومتر مربع است که تقریباً یک چهارم از استان فارس را تشکیل می‌دهد (کربیمی گوغری و خلیفه، ۱۳۹۰). رود کر مهمترین رود این منطقه محسوب می‌شود، آب این رودخانه از ذوب برف‌هایی که در فصل پاییز و زمستان در ارتفاعات شمالی و شمال باختری استان فارس باریده‌اند تأمین می‌شود و به همین دلیل میزان آب آن در فصل بهار به بیشینه خود می‌رسد و در فصل تابستان به طور چشمگیری کاهش می‌یابد (پورمحمدی و جوادیان‌زاده، ۱۳۹۳). مهمترین منبع تأمین آب دو دریاچه بختگان و طشك، رودخانه‌های کُر و سیوند هستند. رودخانه‌ی کُر با رودخانه‌ی سیوند در دشت مرودشت، در محل پل خان، به هم پیوسته و پس از مشروب نمودن دشت کربال به این دریاچه می‌ریزند. از دیگر منابع آبی دریاچه، چشمه‌های دائمی اطراف دریاچه و سیلان‌های زمستانه هستند (تیموری و همکاران، ۱۳۹۰).



شکل ۱: موقعیت جغرافیایی سرزمین پژوهش دریاچه مهارلو.

ارتفاع این حوضه از ۱۳۶۶ تا ۳۹۱۵ متر در کوههای شهرستان بووات متغیر است. ترکیب ارتفاع و عرض جغرافیایی در این حوضه شرایط بسیار مناسبی را برای ایجاد آب و هوایی نیمه خشک تا مرطوب را بوجود آورده است. میانگین بارندگی سالانه در این حوضه از ۲۰۰ میلی‌متر در جنوب خاوری تا ۷۰۰ میلی‌متر در ارتفاعات شمال باختری حوضه متغیر است (وفاخواه و رجبی، ۱۳۸۴). بختگان نخستین بار در سال ۱۳۴۶ با عنوان منطقه شکار ممنوع تحت حفاظت قرار گرفت. در سال ۱۳۴۷ به عنوان منطقه حفاظت شده اعلام شد. سپس در سال ۱۳۵۴ به عنوان پناهگاه حیات وحش و در سال ۱۳۷۴ بخشی از آن شامل مجموعه دریاچه‌های بختگان، طشك و تالاب‌های موجود در ورودی زهکش‌ها به انصمام ارتفاعات شمال دریاچه بختگان به عنوان پارک ملی تعیین شد. این منطقه نقش بسیار مهمی در بقاء تنوع ژنتیکی و اکولوژیکی کشور ایفا می‌کند و به همین دلیل تالاب نیریز در فهرست تالاب‌های بین‌المللی کشور قرار گرفته است، دریاچه‌های بختگان و طشك امروزه متساقنه به دلایل

گوناگون از جمله احداث سدهای متعدد بر روی خانه‌های بالادست آنها و رخداد خشکسالی کاملاً خشک شده‌اند (رفیعی و همکاران، ۱۳۹۱). نقشه موقعیت جغرافیایی نقاط (گره) داده‌های ریزگردانی شده با ابعاد $0/۲۷ \times ۰/۲۷$ درجه طول و عرض جغرافیایی مدل EH5OM و منطقه حفاظت شده دریاچه‌های بختگان، طشك در شکل ۲ به نمایش در آمده است.



شکل ۲: موقعیت جغرافیایی نقاط (گره) داده‌های مدل EH5OM

در این پژوهش به منظور شبیه سازی دمای روزانه از پایگاه داده‌های EH5OM استفاده گردید. این پایگاه به عنوان داده‌های مدل گردش کلی جو و اقیانوس (AOGCM) بوده و از داده‌های مدل جوی و مدل اقیانوسی تشكیل شده‌اند. این داده‌ها پنجمین نسخه از داده‌های ECHAM مدل گردش کلی جو با طیف هسته دینامیکی که برای پروژه‌های اقلیمی با تفکیک T63 درجه طولی و عرضی و 31×31 سطح جو تا نزدیک ۱۰ هکتوباسکال بوده، که در موسسه پلانک در دانشگاه هامبورگ تولید شده است (Roeckner et al., 2003). این داده‌ها از تاریخ ۱۹۶۰ تا ۲۱۰۰ اجرا شده و تحت سناریو B1A، پنل بین‌المللی تغییر اقلیم (IPCC) اجرا شده‌اند. برای استفاده از آن‌ها نیاز بود که از مدل ریز مقیاس نمایی منطقه‌ای RegCM 4 (regional climate model) استفاده گردد. داده‌های خروجی مدل ریزگردانی شده با ابعاد $0/۲۷ \times ۰/۲۷$ درجه طول و عرض جغرافیایی است که حدوداً نقاطی با ابعاد 30×30 کیلومتر مساحت ایران را پوشش می‌دهند. پس از شبیه سازی، داده‌های دمای روزانه در بازه زمانی ۳۶ ساله (۲۰۵۰-۲۰۱۵) توسط مدل استخراج می‌شود. ابعاد یاخته‌ها (2140×58 می‌باشد. در این ماتریس سطرها (۵۸) نشان دهنده زمان (ساعت، هر روز، هر سال) و ماتریس ستون‌ها یاخته‌ها (نقاط میان‌بابی شده با ابعاد 30×30 کیلومتر) می‌باشند.

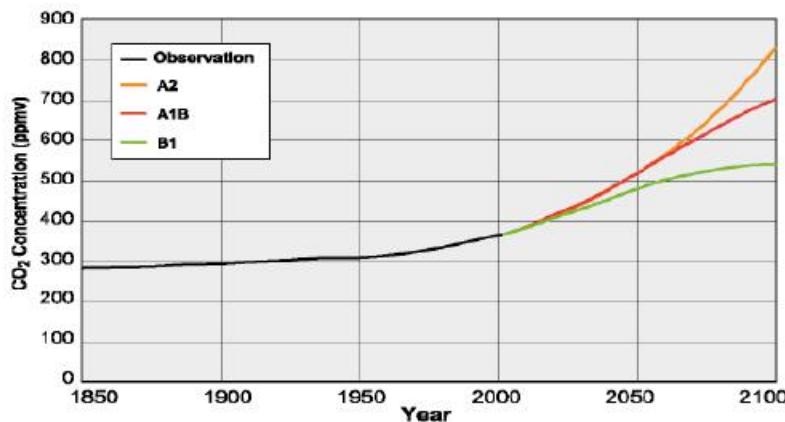
همانگونه که در (جدول ۱) که توسط موسسه ماکس پلانک انتشار یافته مشاهده می‌شود، سناریوهای این مدل تحت شرایط گازهای گلخانه‌ای (دی اکسید کربن و سولفور چو) برای دوره زمانی ۲۰۰۰-۲۱۰۰ شبیه سازی شده‌اند؛ که در این پژوهش از داده‌های سناریو A1B طی بازه زمانی ۲۰۱۵-۲۰۵۰ استفاده گردید. این سناریو یکی از سناریوهای تغییر اقلیم بر این باور است که در آینده، میزان سوخت‌های فسیلی با حفظ تعادل مورد استفاده قرار می‌گیرد و همچنین درکنار آن از سوخت‌های غیرفسیلی استفاده شود. در واقع در این پژوهش ما به شبیه سازی تغییرات دمای

روزانه تحت این مدل در دهه‌های آینده خواهیم پرداخت همانگونه که در شکل ۱ قابل مشاهده است در بیشتر سناریوها میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای از قرن بیست به بعد سیر صعودی به خود گرفته است که بیشترین آن در سناریوهای خانواده A می‌باشد.

جدول ۱: میزان شبیه سازی شده خروج دی اکسید کربن و سولفور چو طبق سناریوهای انتشار

دوره زمانی ۲۱۰۰-۲۰۰۰ (Roeckner et al., 2006)

CO ₂ - Emissions (PgC/year)			SO ₂ - Emissions (PgC/year)			سال
B1	A1B	A2	B1	A1B	A2	
۶۹	۶۹	۶۹	۸	۸	۸	۲۰۰۰
۷۵	۱۰۰	۱۰۰	۱۱	۱۳	۱۲	۲۰۲۰
۷۹	۶۹	۱۰۹	۱۲	۱۵	۱۶	۲۰۴۰
۵۶	۴۷	۹۰	۱۰	۱۶	۱۹	۲۰۶۰
۳۶	۳۱	۶۵	۷	۱۵	۲۳	۲۰۸۰
۲۵	۲۸	۶۰	۴	۱۳	۲۹	۲۱۰۰



شکل ۳: نمودار میزان روند تغییرات میزان دی اکسید کربن موجود در چو طی

دوره زمانی ۲۱۰۰-۱۸۵۰ (Roeckner et al., 2006)

در ادامه این پژوهش افزون بر پیش‌بینی صورت گرفته در زمینه فراسنج روزانه دما، ساختار روزانه این فراسنج و همچنین منطق حاکم بر روند آن در بازه زمانی ۳۶ ساله (۲۰۱۵-۲۰۵۰) مورد بررسی قرار گرفت. همچنین جهت تحلیل الگوهای مکانی- زمانی پهنه‌های دمایی، میانیابی Ordinary پهنه‌های دما در قالب‌های زمانی سالانه، فصلی و ماهانه با استفاده از فنون زمین‌آمار، پهنه‌بندی به روش کریجینگ معمولی (Kriging) در محیط نرم‌افزار ArcGIS 9.2 انجام پذیرفت. در این راستا به دلیل اینکه اصولاً پدیده‌های طبیعی اکثر از رابطه خطی پیروی نمی‌کنند و در صورت پیروی از همبستگی حداقلی برخوردار نخواهند بود، بنابراین سیمپلکسیون داده‌های آب و هوایی در ساختاری غیر خطی از همبستگی بیشتری برخوردار می‌باشند، بر همین اساس نخست به ضابطه‌یابی برخالی (Fractal) اقدام می‌گردد، این ساختار با رعایت دوره گردش 2kΠ در ضابطه پولی نومیال (Polynomial) (چند جمله‌ای) مغلاتی با درجه دو در حالت کلاسیک خود نسبت به بردارهای x and y با همبستگی حداقل ۹۵ درصدی کاملاً معنی‌دار خواهد بود، که از اعمال ساختار نهایی بر روی دامنه و بردهای داده‌های هم مرتع شده دما محاسبه

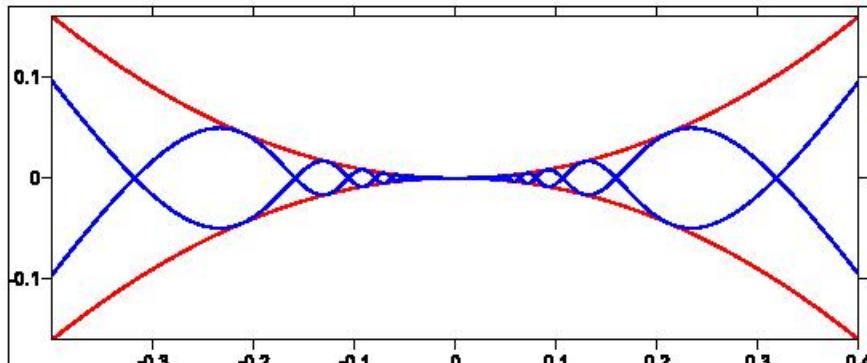
می‌گرددند، بدین ترتیب که در گام نخست فراسنج مورد استفاده در پژوهش به ترتیب کمینه به بیشینه مرتب گردیدند. سپس بر اساس مختصات حد آستانه‌ها مغلقاتی (II) کمینه و بیشینه از طریق ساختارهای خطی ضوابط مورد نظر استخراج شد و هم مرجع‌سازی جبری (Mathematical Reference) با استفاده از رابطه (۱) انجام پذیرفت.

$$F(x) = \left[\left(\frac{\Delta f(x)}{\Delta x} x - \frac{\Delta f(x)}{\Delta x} x_0 \right) + f(x_0) \right] \quad \text{رابطه ۱}$$

در ادامه جهت اعمال ساختار برخالی با اعمال ضابطه حاصله از هم مرجع سازی با بکارگیری رابطه (۲) ساختار واقعی فراسنج آب و هوایی مورد نظر بدست آمد.

$$Y = m^2 \times \sin(1/m) \quad \text{رابطه ۲}$$

سرانجام با همپوشانی نمودارهای خروجی از ساختارهای واقعی و ساختار کلاسیک برخالی (شکل ۲) در دامنه‌های جبری $-0/4$ تا $+0/4$ مقایسه و روند جبری هر یک از فراسنج‌های آب و هوایی مورد ارزیابی قرار گرفت.



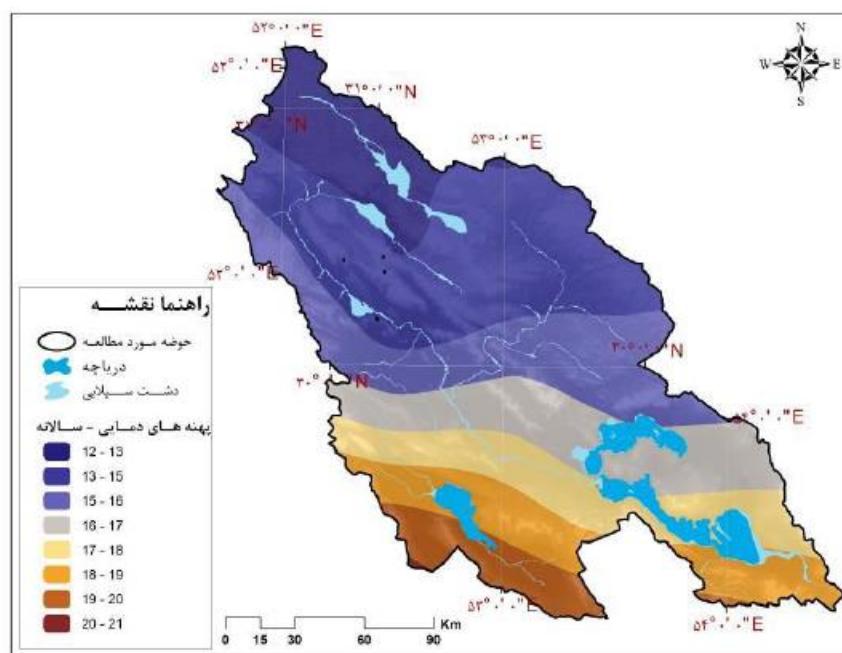
شکل ۴ : ساختار کلاسیک دو پعدی برخال.

نتایج

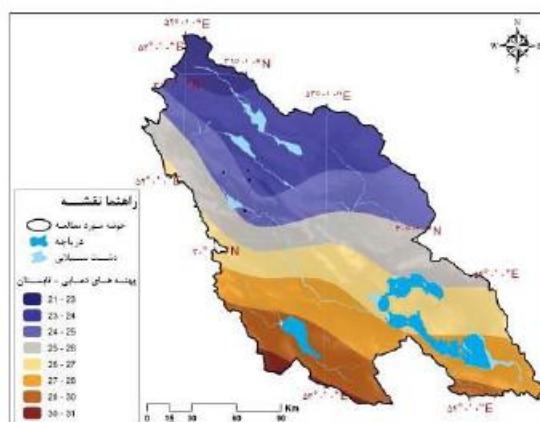
در گام نخست در این پژوهش به بررسی الگوهای مکانی- زمانی فراسنج پیش‌بینی شده دما خروجی مدل EH5OM در قالب‌های زمانی سالانه، فصلی و ماهانه پرداخته شد، سپس برای بررسی تغییرات و تعیین دینامیک تعادلی ساختار حاکم بر این فراسنج در قالب روزانه با بکارگیری ساختار برخالی اقدام گردید.

میانگین سالانه دمای شبیه سازی شده در منطقه مطالعه در بازه زمانی یاد شده با استفاده از سناریو A1B ترسیم و پهنه‌بندی گردید. با توجه به این سناریو، پهنه‌دهای ۲۱-۱۶ درجه سانتی گراد پیرامون سه دریاچه در حوضه آبخیز مطالعه در برگرفته است که بیشترین میانگین سالانه دما در دهه‌های آینده را دریاچه مهارلو و کمترین آن را دریاچه طشك داراست (شکل ۵)، همبستگی بالای ۷/۰- دما با ارتفاع در بازه زمانی ۹ سالانه رابطه قوی الگوهای دمایی با طبقات ارتفاعی را نشان می‌دهد. همچنین میانگین چهارگانه فصلی این فراسنج نیز در شکل‌های ۶ الی ۹ ترسیم گردید. بیشترین میانگین دمای هوای این مناطق در فصل تابستان و کمترین آن در فصل زمستان می‌باشد. حوضه دریاچه مهارلو در تمام فصل‌ها از دمای بالاتری نسبت به دریاچه‌های دیگر برخوردار می‌باشد. در فصل بهار پهنه‌دهای ۲۷ درجه سانتی گراد، در فصل تابستان پهنه‌دهای دمایی ۱۲ تا ۳۱ درجه سانتی گراد، در فصل پاییز پهنه‌دهای دمایی ۱۸ تا ۲۲ درجه سانتی گراد و در فصل زمستان پهنه‌دهای دمایی ۵ تا ۱۰ درجه سانتی گراد

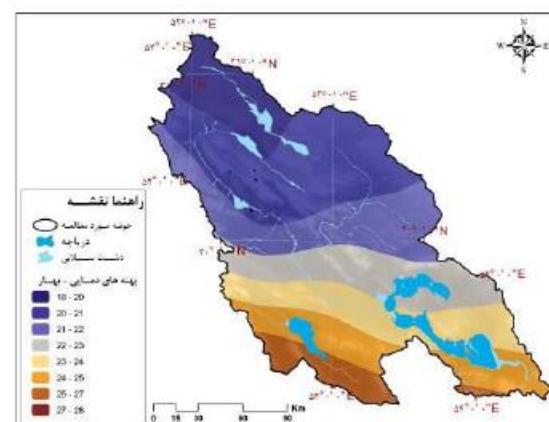
پیرامون سه دریاچه را در برگرفته است. تحلیل الگوهای مکانی پهنه‌های دمایی سالانه و فصلی نشان داد؛ اگرچه از لحاظ دمایی دارای تفاوت‌های است، اما از لحاظ الگوهای مکانی از ساختار نسبتاً مشابه و یکسانی برخودار می‌باشد. در فصل‌های چهارگانه نیز میزان همبستگی میان طبقات ارتفاعی و دما بالای ۷/۰ در هر چهار فصل می‌باشد و همانند الگوی سالانه رابطه قوی میان دما و ارتفاع در منطقه مورد مطالعه بقرار است.



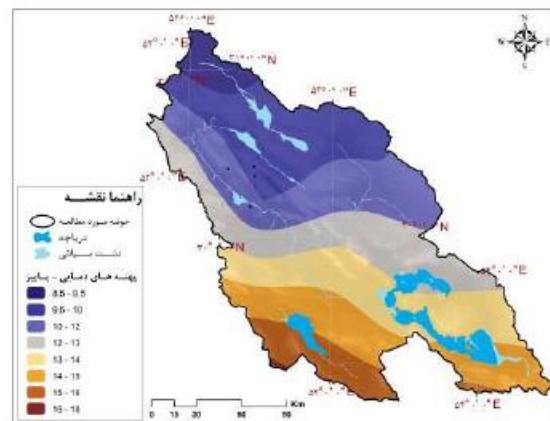
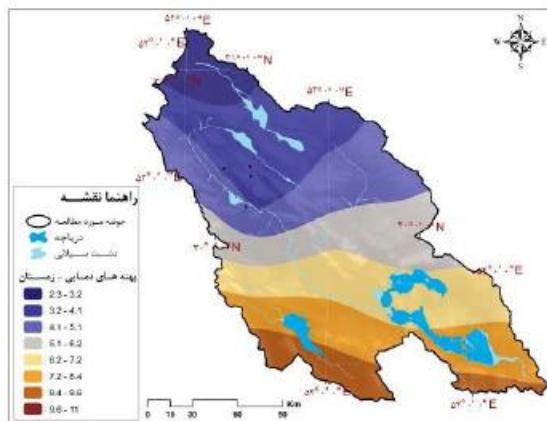
شکل ۵: پهنه‌های دما سالانه بر اساس سناریوی A1B



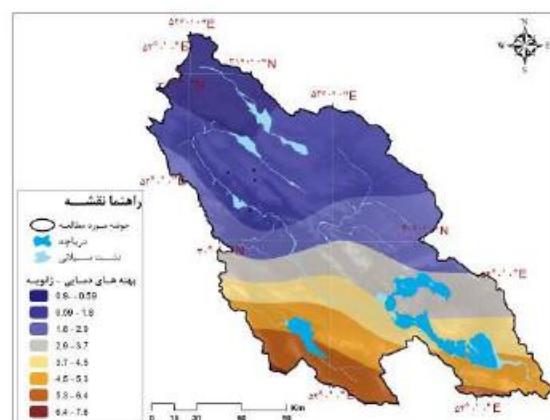
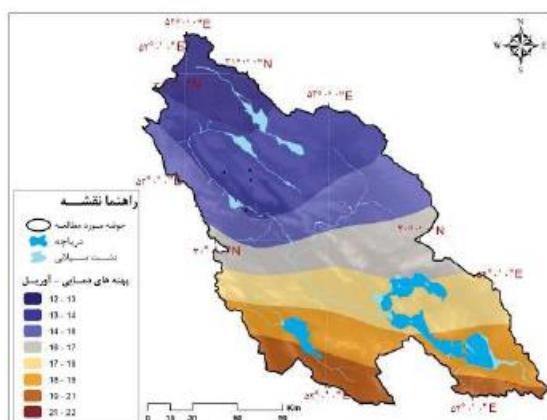
شکل ۷: پهنه‌های دما در فصل تابستان بر اساس سناریوی A1B

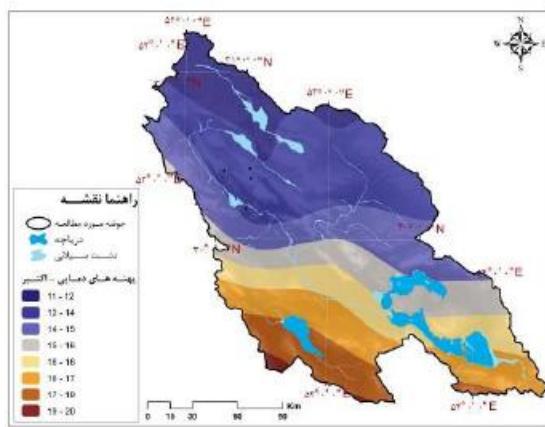


شکل ۶: پهنه‌های دما در فصل بهار بر اساس سناریوی A1B

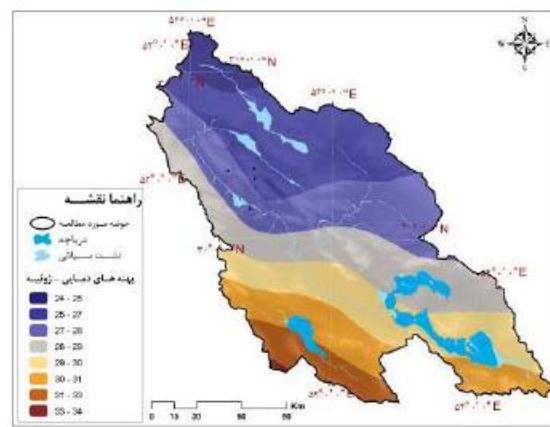


همچنین در ادامه میانگین ماهانه پهنه‌بندی دمایی پیش‌بینی شده در منطقه مورد مطالعه با استفاده از داده‌های خروجی سناریوی مذکور ترسیم گردید. که با توجه به الگوهای مکانی مشابه و حجم محدود مقاله نقشه‌های چهار ماه نخست هر فصل (ماه‌های آوریل (فروردين)، ژانویه (دي)، ژوئیه (تير) و اکتبر (مهر)) به عنوان نمونه در این بخش آورده شده است شکل‌های ۱۰ تا ۱۳. با توجه به این شکل‌ها در ماه ژانویه پهنه دمایی ۳ تا ۷/۵ درجه سانتی‌گراد، در ماه آوریل پهنه دمایی ۱۶ تا ۲۱ درجه سانتی‌گراد، در ماه ژوئیه پهنه دمایی ۲۸ تا ۳۴ درجه سانتی‌گراد و در ماه اکتبر پهنه دمایی ۱۴ تا ۲۰ درجه سانتی‌گراد پیرامون سه دریاچه را در برگرفته است. همچنین ویژگی‌های آماری، سالانه، فصلی و ماههای منتخب حوضه آبخیز دریاچه‌های طشك، بختگان و مهارلو در جدول ۲ نشان داده شده است. وجود الگوهای مکانی نسبتاً یکسان در قالب‌های زمانی متفاوت ماهانه، فصلی و سالانه به دلیل تأثیر پذیری بالا و رابطه قوی این فراسنج با طبقات ارتفاعی است، با استناد به نمودار (شکل ۱۴) و ضریب تعیین ۰/۶ و همبستگی ۰/۷۵ و معنی داری در سطح ۹۹ درصد نشان می‌دهد الگوها مکانی دما به شدت متأثر از طبقات ارتفاعی منطقه مورد مطالعه می‌باشد.





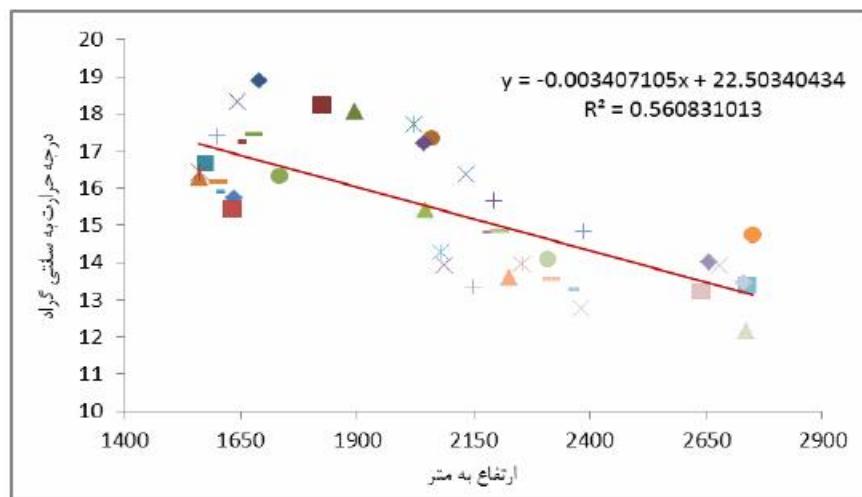
شکل ۱۳: پهنه‌های دما در ماه اکتبر بر اساس سناریوی A1B



شکل ۱۲: پهنه‌های دما در ماه ژوئیه بر اساس سناریوی A1B

جدول ۲: ویژگی‌های آماری، سالانه، فصلی و ماه‌های منتخب حوضه آبخیز دریاچه‌های طشك، پختگان و مهارلو.

ردیف	بازه زمانی	گمینه	میانگین	پیشینه	انحراف استاندارد	پراش (واریانس)
۱	۶/۳	۵/۱	۲۱	۱۶/۳	۱۱/۸	سالانه
۲	۷/۵	۲/۷	۲۷	۲۲/۹	۱۸	بهاره
۳	۶/۷	۲/۶	۳۱/۲	۲۶/۳	۲۱/۴	تابستان
۴	۵/۸	۲/۴	۱۷/۶	۱۲/۹	۸/۵	پاییز
۵	۵/۸	۲/۴	۱۰/۹	۶/۴	۲/۳	زمستان
۶	۸	۲/۸	۲۲/۱	۱۶/۹	۱۲/۳	آوریل
۷	۶/۴	۲/۵	۳۴	۲۹	۲۴/۲	ژوئیه
۸	۶/۶	۲/۶	۲۰/۴	۱۵/۴	۱۰/۸	اکتبر
۹	۵/۳	۲/۳	۷/۶	۲/۳	-۰/۹	زانویه



شکل ۱۴: رابطه ارتفاع و دما در حوضه آبخیز دریاچه‌های طشك، پختگان و مهارلو.

در این بخش از پژوهش نخست حد آستانه‌های بیشینه و کمینه فراسنج‌های پیش‌بینی شده آب و هوایی میانگین روزانه دما در ضابطه خطی رابطه (۱) در دامنه‌های جبری $\frac{1}{4} - ۰/۰ + \text{هم مرجع گردید}$. سپس نتایج محاسبه شده بر روی هر یک از داده‌ها در 40° نقطه در محدوده منطقه مورد مطالعه به صورت جداگانه اعمال گردید، که با توجه به محدودیت مقاله ۳ نقطه (جدول ۳) به صورت موردی و نمونه برگزیده شد.

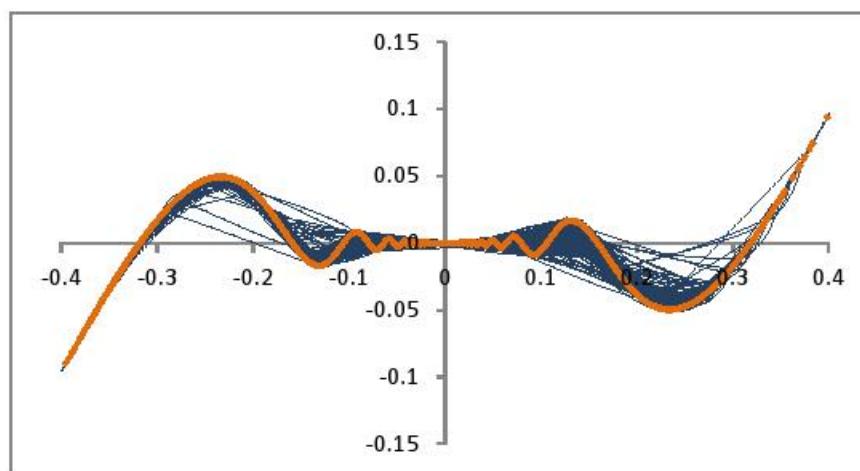
جدول ۳: مشخصات جغرافیایی سه نقطه نمونه در منطقه مورد مطالعه (منبع: نگارندگان).

ردیف	طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی	ارتفاع (متر)
۲۷۳۵	۳۱	۵۱:۹	۱
۱۶۷۸	۲۹:۶	۵۲:۵	۲
۱۵۶۰	۲۹:۶	۵۳:۳	۳

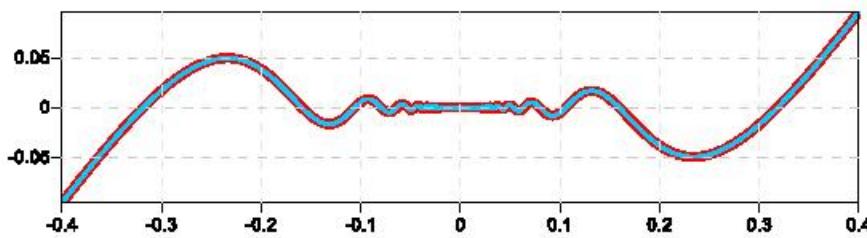
پس از هم مرجع نمودن داده‌های روزانه فراسنج پیش‌بینی شده میانگین دما سه نقطه با ساختار کلاسیک برخلاف با استناد به ضابطه حاصله (جدول ۴) و با اعمال ساختار نهایی بر روی دامنه و بردۀای داده‌های هم مرجع شده دما میانگین، محاسبات مربوطه انجام گرفت، نتایج حاصله نشان داد که در نقطه نخست دقیقاً نوسانات روزانه فراسنج پیش‌بینی شده میانگین دما در بازه زمانی مورد مطالعه از ساختار برخالی پیروی می‌نماید (شکل ۱۵). همچنین ساختار واقعی با رنگ آبی بر روی ساختار کلاسیک با رنگ قرمز در (شکل ۱۶) ترانسپاران (Transparent) شده است. مقادیر مطلق میانگین پیش‌بینی شده دما در (شکل ۱۷) بر روی منحنی برخال به نمایش در آمده است.

جدول ۴: آستانه‌های آب و هوایی پیش‌بینی شده دما و ضوابط خطی حاکم.

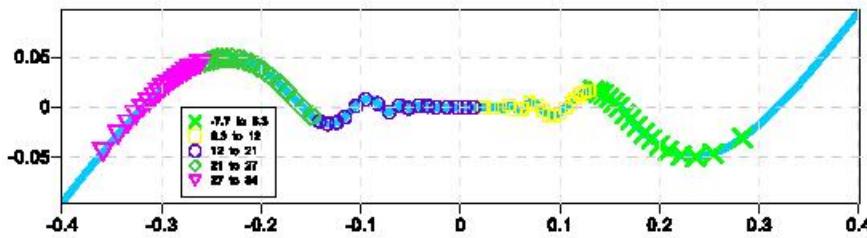
نقطه سه	نقطه دو	نقطه یک	نقطه / سنجه
-۱۳/۶۱	-۸/۰۹	-۷/۷	کمینه
۲۹/۹۸	۳۵/۵۲	۳۴/۰۸	بیشینه
$y = (x * -0.018352833) + 0.15021794$	$y = (x * -0.018344416) + 0.251593671$	$y = (x * -0.019147918) + 0.252561034$	ضابطه



شکل ۱۵: ساختار برخالی روزانه فراسنج پیش‌بینی شده دما نقطه اول.

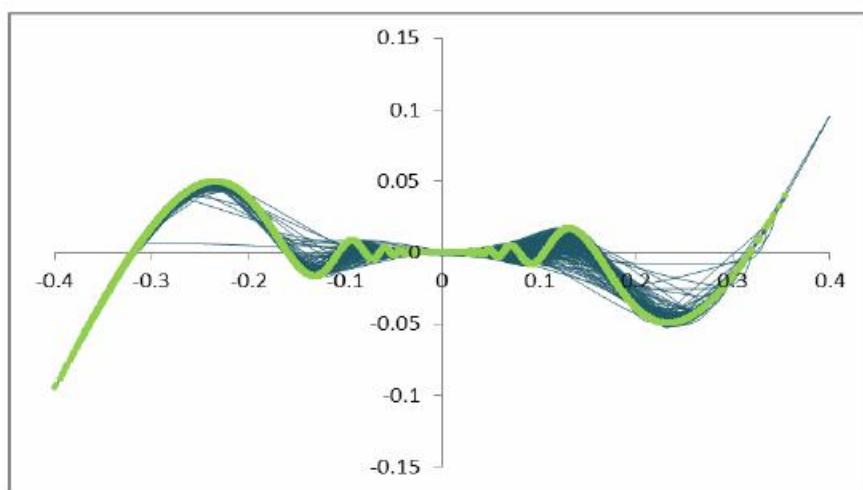


شکل ۱۶: ساختار کلاسیک و واقعی برخالی روزانه فراسنج پیش‌بینی شده دما نقطه اول.

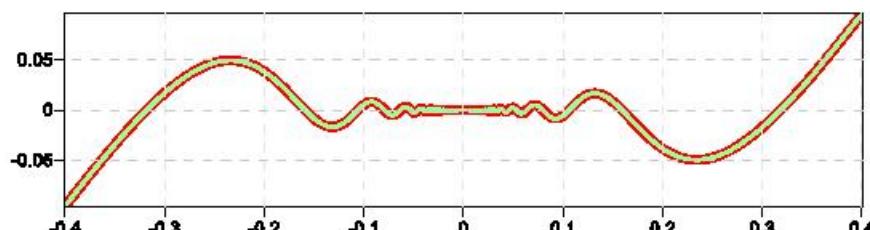


شکل ۱۷: همپوشانی ساختار کلاسیک و واقعی برخالی، و مقادیر مطلق روزانه فراسنج پیش‌بینی شده دما نقطه اول.

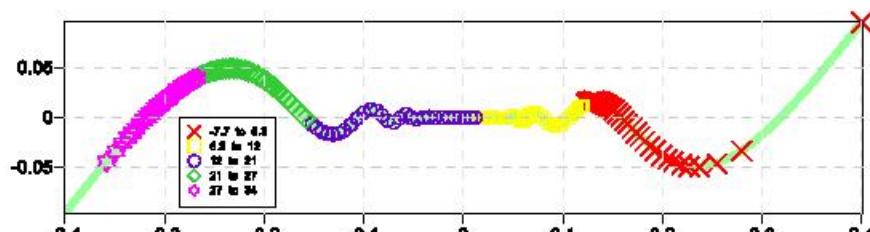
در نقطه دوم نیز داده‌های روزانه فراسنج پیش‌بینی شده میانگین دما با ساختار کلاسیک برخال با استناد به ضابطه (جدول ۴) محاسبه گردید که نتایج این محاسبات هم نشان داد که نوسانات روزانه این فراسنج در بازه زمانی مورد مطالعه از ساختار کاملاً برخالی پیروی می‌نماید (شکل ۱۸). همچنین در شکل ۱۹ ساختار واقعی با رنگ سبز بر روی ساختار کلاسیک با رنگ قرمز ترانا شده است. مقادیر مطلق میانگین پیش‌بینی شده دما در شکل ۲۰ بر روی منحنی برخال نشان داده شده است. در بررسی نتایج حاصل از ضابطه حاکم بر نقطه سوم نیز، محاسبات نشان داد نوسانات در این مختصات چهارپایی هم از ساختار کاملاً برخالی پیروی می‌نماید (شکل ۲۱). در شکل ۲۲ ساختار واقعی با رنگ زرد بر روی ساختار کلاسیک با رنگ قرمز ترانا شده است. همچنین مقادیر مطلق میانگین پیش‌بینی شده دما در شکل ۲۳ بر روی منحنی برخال به نمایش در آمده است.



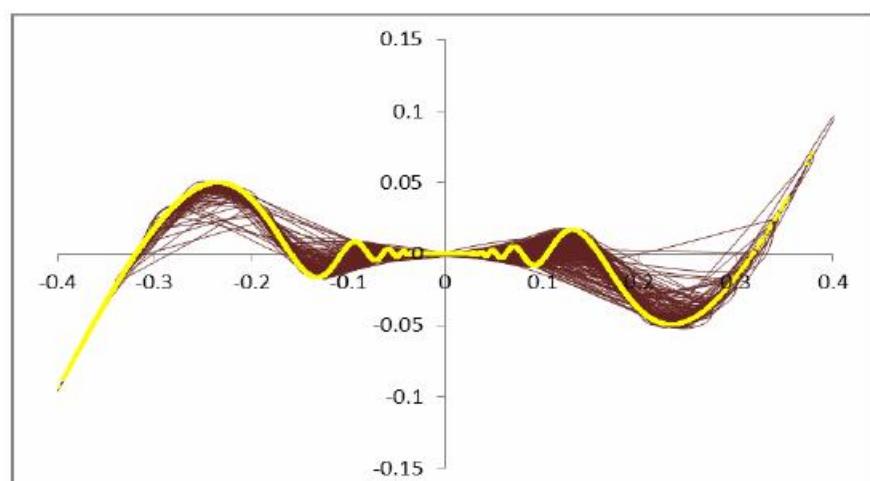
شکل ۱۸: ساختار برخالی روزانه فراسنج پیش‌بینی شده دما نقطه دوم.



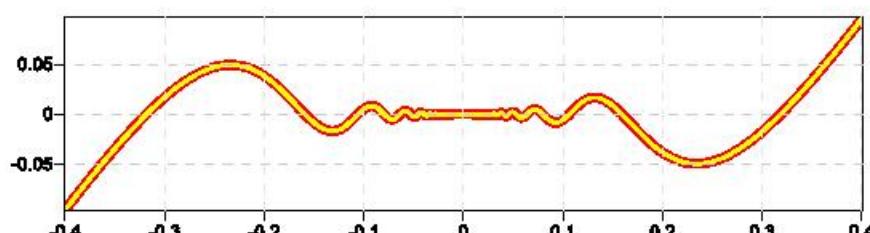
شکل ۱۹: ساختار کلاسیک و واقعی برخالی روزانه فراسنج پیش‌بینی شده دما نقطه دوم.



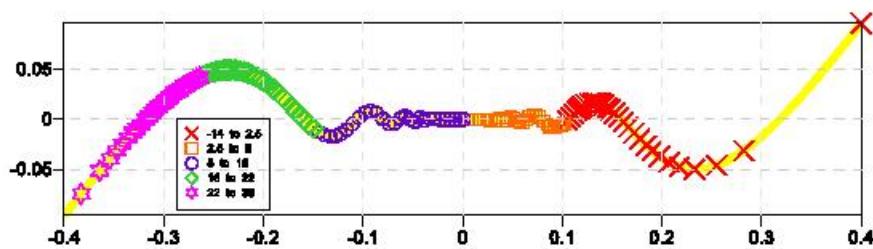
شکل ۲۰: همپوشانی ساختار کلاسیک و واقعی برخالی و مقادیر مطلق روزانه فراسنج پیش‌بینی شده دما نقطه دوم.



شکل ۲۱: ساختار برخالی روزانه فراسنج پیش‌بینی شده دما نقطه سوم.



شکل ۲۲: ساختار کلاسیک و واقعی برخالی روزانه فراسنج پیش‌بینی شده دما نقطه سوم.



شکل ۲۳: همپوشانی ساختار کالاسیک و واقعی برخالی، و مقادیر مطلق روزانه فراسنج پیش‌بینی شده دما نقطه سوم.

پژوهش و نتیجه‌گیری

در پژوهش حاضر از داده‌های فراسنج آب و هوایی میانگین دما در بازه زمانی ۳۶ ساله (۲۰۱۵-۲۰۵۰) برای بررسی الگوهای دمایی در قالب زمانی سالانه، فصلی و ماهانه و همچنین تعیین دینامیک نوسانات و شناخت ساختار حاکم بر فراسنج روزانه دمای شبیه سازی شده خروجی مدل EH5OM استفاده گردید. بدین چهت پس از هم مرجع سازی ریاضی فراسنج‌های دما با اعمال ساختار معلقانی برخالی بر روی داده‌های بدست آمده به مقایسه نتایج حاصله با هندسه کالاسیک برخالی پرداخته شد؛ بر اساس یافته‌های این پژوهش روند روزانه فراسنج میانگین دما از ساختاری کاملاً برخالی پیروی می‌نماید که این یافته نشان دهنده گذار دینامیک این فراسنج آب و هوایی از حالت ناتعادلی به عدم تعادل در ۳۶ سال شبیه سازی شده آینده متعلقه مورد مطالعه می‌باشد. همچنین در بررسی الگوهای مکانی دما نتایج نشان داد که پهنه دمایی ۲۱-۱۶ درجه سانتی‌گراد پیرامون سه دریاچه در حوضه آبخیز مورد مطالعه در برگرفته است که بیشترین میانگین سالانه دما در دهه‌های آینده متعلق به دریاچه مهارلو و کمترین مربوط به دریاچه طشك است. دریاچه مهارلو در همه فصل‌ها از دمای بالاتری نسبت به دریاچه‌های دیگر برخوردار می‌باشد. الگوهای مکانی پهنه‌های دمایی سالانه و فصلی؛ اگرچه از لحاظ دمایی دارای تفاوت‌هایی است، اما از لحاظ الگوهای مکانی از ساختار نسبتاً مشابه و یکسانی برخوردار می‌باشند. وجود الگوهای مکانی نسبتاً یکسان در قالب‌های زمانی متفاوت ماهانه، فصلی و سالانه به دلیل تأثیر پذیری بالا و رابطه قوی این فراسنج با طبقات ارتفاعی است، با استناد به این نکته که ضریب تعیین ۶/۰ و همبستگی ۷۵/۰ معنی داری در سطح ۹۹ درصد نشان دهنده تأثیر پذیری بالای الگوها مکانی دما از طبقات ارتفاعی در حوضه آبخیز مورد مطالعه می‌باشد. در این راستا به دلیل اینکه استفاده‌ی نامناسب و مهارنشده از طبیعت، موجب تخریب و بر هم خوردن تعادل بوم‌سازگان (ecosystem) خواهد شد. آنچه به عنوان تخریب محیط زیست از آن یاد می‌شود، نتیجه‌ی برنامه‌ها و سیاست‌های نادرست در مدیریت سرزمین است و نمونه‌ی بارز این مسئله، دریاچه‌های طشك و بختگان است. با احداث سدهای مخزنی درودزن و سیوند و بندهای امیر و فیض آباد، همچنین برداشت بی‌رویه از آب رودخانه‌های کر و سیوند برای مصارف کشاورزی، شهری و صنعتی، رژیم آبگیری طبیعی دریاچه‌های طشك و بختگان دچار اختلال شده و این امر سبب شده این دو دریاچه در فصول مختلف سال، دوره‌های خشک و بدون آب را سپری کنند. این درحالی است که این دو دریاچه، جزء مناطق تحت حفاظت سازمان محیط زیست کشور بوده و طرح‌هایی که در بالادست برای برداشت آب به اجرا در می‌آید، بدون توجه به حفظ حیات دریاچه‌های طشك و بختگان انجام می‌شود. در صورت عدم تعلق حقابه زیست محیطی به این دریاچه‌ها، اکوسیستم متعلقه به اکوسیستم کویری تبدیل خواهد شد. که دخالتی بیش از توان محیط در این منطقه بوده و سبب شده تا حیات دریاچه‌های طشك و بختگان در معرض خطر قرار گرفته و منجر به مرگ زودرس این دو محیط آبی در کشور شود. این دو دریاچه، افزون بر تأثیری که در محیط پیرامون خود دارند، زیستگاه پرندگانی همچون، غازها، لک‌ها، پلیکان‌ها، اردک‌ها، ماهی خورک‌ها، فلامینگو، آنکو، تنجه و چنگر است. حرکت مهاجرتی پرندگان، همیشه تابع عوامل مثبت زیست محیطی نیست، بررسی‌های گذشته نشان می‌دهند که چند عامل اصلی در این نوسان دخالت مستقیم دارند. این عوامل شامل تغییرات شرایط آب و هوایی به ویژه سرمای شدید و برف و یخبندان در مناطق شمالی، وضعیت سلامت تلااب‌ها، میزان و تنوع غذایی زیستگاه‌ها، دخالت‌های بی مورد انسان و از همه مهمتر شکار بی‌رویه پرندگان است (تیموری و همکاران، ۱۳۹۰). همچنین رخداد خشکسالی‌های پیاپی، احداث بند و سدهای بی‌شمار بر

روی رودخانه ورودی به دریاچه، در نظر نگرفتن حقایق های پایین دست، عدم برنامه ریزی در تخصیص آب و بهره برداری فرازینده آب در نواحی پیرامونی دریاچه به همراه تغییرات آب و هوایی از جمله دلایل برجسته است که زیست طبیعی و انسانی خود دریاچه و نواحی پیرامونی آن را به شدت تهدید می نماید. به همین جهت در این پژوهش، داده های ریز مقیاس شده خروجی مدل اقلیم منطقه ای ریزمقیاس شده در بازه زمانی ۳۶ ساله شبیه سازی گردید و ساختار و روند حاکم بر آن در قالب زمانی روزانه محاسبه شد. تغییر فراستنچ دما از حالت ناتعادلی به عدم تعادل، همچنین پیش بینی روند صعودی این فراستنچ در منطقه مورد مطالعه نشانه ای از تغییرات آب و هوایی آینده را نشان می دهد. افزایش دما و پیامد آن بالا رفتن میزان تبخیر و تعرق در حوضه آبخیز این سه دریاچه می تواند به عنوان یک عامل مضاعف در کاهش سطح و حجم دریاچه ها و به دنبال آن سخت تر کردن شرایط زیست محیطی منطقه را به دنبال داشته باشد. به همین دلیل لزوم توجه بیشتر به رفع و ساماندهی عوامل مخرب تاثیر گذار فعلی بر کاهش سطح و حجم آب دریاچه را دو چندان می کند. مطالعات انجام شده در زمینه فراستنچ دمای شبیه سازی شده خروجی مدل EH50M در ایران عمدها در چارچوب پیش بینی نیاز سرمایشی و گرمایشی مناطق مختلف بوده است؛ که می توان به پژوهش امیدوار و همکاران (۱۳۹۴) اشاره کرد. اما برای مقایسه پژوهش های مشابه لازم است که اشاره شود که این پژوهش برای نخستین بار در ایران به تعیین دینامیک نوسانات و شناخت ساختار حاکم بر فراستنچ روزانه دما در منطقه مورد مطالعه (حوضه آبخیز دریاچه های طشك، بختگان و مهارلو) مبتنی بر برونداد مدل EH50M مؤسس ماکس پلانک آلمان پرداخته است. با این حال یافته های این پژوهش نشان داد که گذار دینامیک فراستنچ دما از حالت ناتعادلی به عدم تعادل با نتایج پژوهش امیدوار و همکاران (۱۳۹۴) در خصوص افزایش بسامد سرماهی فرین در دهه های آینده مطابقت دارد. در همین راستا پژوهش های کمانه و همکاران (۱۳۹۵) و مزیدی و همکاران (۱۳۹۵) نشان داد، ساختار پارش در استگاه همدید شیراز واقع در منطقه مورد مطالعه با نزدیک ترین فاصله به دریاچه مهارلو در قالب زمانی ماهانه و سالانه از ساختار برخالی پیروی می کند، اما روند پارش در قالب روزانه از ساختار برخالی پیروی نمی نماید. مقایسه این یافته ها نشان می دهد دو فراستنچ اصلی دما و پارش در قالب زمانی روزانه از دو ساختار متفاوت پیروی می کنند. همچنین برای پژوهش های آینده در این زمینه می توان پیشنهاد داد که مبتنی بر برونداد مدل EH50M، فرآونی و روندیابی دیگر شاخص های فرین دما از جمله شاخص های: میزان اختلاف درجه حرارت (DTR)، روزهای گرم (TX90P)، شب های گرم (TN90P)، روزهای سرد (TX10P)، شب سرد (TN10P) و روزهای تابستان (SU25) و غیره را مورد بررسی قرار داد.

منابع

- احمدی، م. و زهراei، ا.، ۱۳۹۳. شبیه سازی اثرات تغییر اقلیم بر بخشندان های زاهدان با استفاده از مدل های سه بعدی گذش عمومی جو. پژوهش های دانش زمین، سال ۵، شماره ۲۰، صفحات ۴۴-۲۹.
- اسفندیاری درآباد، ف.، عالی جهان، م.، رحیمی، م. و مهرورز، ا.، ۱۳۹۲. آشکارسازی آماری تأثیر پدیده گرمایش جهانی بر ناهنجاری های دبی حوضه رودخانه ارس. فصلنامه پژوهش های ژئومورفو لوژی کمی، سال ۱، شماره ۴، صفحات ۶۰-۴۳.
- امیدوار، ک.، ابراهیمی، ر.، داداشی رو دباری، ع. و ملک میرزا بی، م.، ۱۳۹۴. واکاوی زمانی - مکانی فرین های سرد ایران تحت تأثیر گرمایش جهانی به منظور کاهش مخاطرات. دانش مخاطرات، دوره ۲، شماره ۴، صفحات ۴۷۷-۴۲۳.
- امیدوار، ک.، ابراهیمی، ر. و نارنگی فرد، م.، ۱۳۹۴. پیش بینی نیاز سرمایش استان فارس با کاربیست داده های EH50M مجله مخاطرات محیط طبیعی، سال ۴، شماره ۶، صفحات ۷۵-۵۷.
- آسفنه، پ. و مساح بوانی، ع.، ۱۳۸۹. تأثیر تغییر اقلیم بر دینهای حداقلر مطالعه موردی حوضه ایدگمش. علوم آب و خاک (علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی)، سال ۱۴، شماره ۵۳، صفحات ۳۹-۲۵.
- پور محمدی، س. و جوادیان زاده، م.، ۱۳۹۳. ارزیابی تأثیر بارو رسازی ابر بر میزان پارش در حوضه های آبریز ایران در سال آبی ۸۸-۸۹ (مطالعه موردی: حوضه های آبریز بختگان - طشك و گاو خونی). فصلنامه بین المللی پژوهشی تحلیلی منابع آب و توسعه، سال ۲، شماره ۳، صفحات ۱۱۱-۹۳.

- تیموری، ا.، موبید، ا.، پوراحمد، ا.، حبیبی، ل. و سالاروندیان، ف.، ۱۳۹۰. تعیین حقایق ریست محیطی دریاچه‌های طشك و بختگان با استفاده از روش طبقه‌بندی C - میانگین فازی، پژوهش‌های جغرافیایی طبیعی، دوره ۴۳، شماره ۷۷، صفحات ۲۱-۳۷.
- چاتی، ر.، قربانی، م.ع. و شمسایی، ا.، ۱۳۹۴. تحلیل بارش ماهانه بندر لنگلی با استفاده از نظریه آشوب در شرایط تغییر اقلیم، پژوهش آب ایران دوره ۹، شماره ۱، صفحات ۳۹-۳۹.
- جعفریبور، ز.، کمانه، ع.، آبی، ا. و هاشمی، م.، ۱۳۹۰. بررسی اثرات و نوسانات و تغییرات پالنوكلیماتیک کواترنر بر حوضه ژئومورفولوژیک فسا، جغرافیای طبیعی، سال چهارم، شماره ۱۲، صفحات ۱۵-۲۶.
- خسروی، ه.، اسماعیل نژاد، م. و نظری بور، ح.، ۱۳۸۵. تغییر اقلیم و تأثیر آن بر منابع آب خاورمیانه، مجموعه مقالات چهارمین کنگره بین‌المللی جغرافیدانان جهان اسلام، صفحات ۱-۸.
- رامشت، م.ح.، ۱۳۸۲. نظریه کیاس در ژئومورفولوژی، مجله جغرافیا و توسعه، سال ۱، شماره ۱، صفحات ۱۳-۳۶.
- رامشت، م.ح.، کمانه، ع. و فتوحی، ص.، ۱۳۸۶. معرفت‌شناسی و مدل‌سازی در ژئومورفولوژی، پژوهش‌های جغرافیایی، دوره ۳۹، شماره ۶۰، صفحات ۳۱-۴۸.
- رامشت، م.ح. و توانگر، م.، ۱۳۸۱. مفهوم تعادل در دیدگاه‌های فلسفی ژئومورفولوژی، تحقیقات جغرافیایی، شماره ۶۵ و ۶۶، صفحات ۷۹-۹۴.
- رفیعی، ا.، علوی‌بناد، ک.، ملک محمدی، ب.، رضمانی مهریان، م. و نصیری، ح.، ۱۳۹۱. تهیه نقشه‌های پوشش اراضی به کمک سنجش از دور با استفاده از خوارزمیک درخت تصمیم‌گیری (مطالعه موردی: پارک ملی و پناهگاه حیات وحش بختگان)، جغرافیا و برنامه‌ریزی محیطی، سال ۲۲، شماره ۳، صفحات ۹۳-۱۱۰.
- رفیعی، ا.، ملک محمدی، ب.، آبکار، ع.، یاوری، ا.، رضمانی مهریان، م. و ظهراوی، ح.، ۱۳۹۰. بررسی تغییرات زیست محیطی تلاب‌ها و مناطق حفاظت شده با استفاده از تصاویر چند زمانه سنجنده TM (مطالعه موردی: تلاب نیریز)، محیط‌شناسی، سال ۳۷، شماره ۵۷، صفحات ۴۵-۷۶.
- روشن، غ.، خوش‌الخلاق، ف. و عزیزی، ق.، ۱۳۹۱. آزمون مدل مناسب گردش عمومی جو دای پیش‌بایی مقادیر دما و بارش، تحت شرایط گرماش جهانی، جغرافیا و توسعه، سال ۱۰، شماره ۲۷، صفحات ۱۹-۳۶.
- کریمی گوغری، ش. و خلیفه، س.، ۱۳۹۰. ارزیابی کارایی شبکه آب‌سنجه با استفاده از تئوری آنتروپی گسته (مطالعه موردی: حوزه بختگان- مهارلو)، پژوهشنامه مدیریت حوضه آبخیز، سال ۲، شماره ۳، صفحات ۳۴-۵۰.
- کمانه، ع.، قادری، ح. و دهقان، شن.، ۱۳۹۴. بازخورد اقلیم و ژئومورفولوژی در برنامه‌ریزی توسعه شهری (مطالعه موردی: کلانشهر شیراز)، فصلنامه برنامه‌ریزی منطقه‌ای، سال پنجم، شماره ۱۹، صفحات ۱۸۷-۱۹۸.
- کمانه، ع.، قادری، ح. و ساکت، م.، ۱۳۹۰. تحلیل فضایی حوضه کر با تکیه بر استدلال‌های ژئومورفیک و هیدرولوژیک، فصلنامه برنامه‌ریزی منطقه‌ای، سال اول، شماره ۱، صفحات ۶۹-۸۱.
- کمانه، ع.، نارنگی‌فرد، ه.، مزیدی، ا. و مظفری، غ.، ۱۳۹۵. تحلیل توابع حاکم بر دینامیک ساختار تعادلی بارش ماهانه و سالانه در ایستگاه همدید شیراز، جغرافیای طبیعی، دوره ۹، شماره ۳۲، صفحات ۷۱-۸۸.
- مزیدی، ا.، کمانه، ع.، مظفری، غ. و نارنگی‌فرد، ه.، ۱۳۹۵. تغییرات بارش روزانه با استناد به تحلیل‌های آشوبی در شیراز، فصلنامه جغرافیا، سال چهاردهم، شماره ۵۰، صفحات ۱۴۷-۱۶۹.
- مظفری، غ.، شفیعی، ش. و تقی‌زاده، ز.، ۱۳۹۴. ارزیابی شرایط خشکسالی در استان سیستان و بلوچستان طی (۱۴۰۰-۱۳۹۱) با استفاده از ریز مقیاس نمایی داده‌های مدل گردش عمومی جو، اطلاعات جغرافیایی (سپهر)، سال ۲۴، شماره ۹۳، صفحات ۱۱۰-۱۱۴.
- مظفری، غ.، نارنگی‌فرد، ه.، ۱۳۹۳. بررسی میزان بارش بر تغییر سطح آب دریاچه مهارلو با استفاده از داده‌های سنجش از دور، اکوپولوژی تلاب، سال ۶، شماره ۱۹، صفحات ۷۳-۸۲.
- وفاخواه، م. و رجبی، م.، ۱۳۸۴. کارایی نمایه‌های خشکسالی هواشناسی برای پایش و ارزیابی خشکسالی‌های حوزه آبخیز دریاچه‌های بختگان، طشك و مهارلو، بیانان، سال ۱۰، شماره ۲، صفحات ۲۶۹-۳۸۲.
- هاشمی تنگستانی، م.، بیرونوند، س. و طبیبی، م.، ۱۳۹۲. آشکارسازی تغییرات دریاچه بختگان فارس در بازه زمانی ۱۳۳۵ تا ۱۳۸۶، محیط‌شناسی، سال ۳۹، شماره ۳، صفحات ۱۸۹-۱۹۹.

Booij, M. J., Tollenaar, D., van Beek, E. and Kwadijk, J. C., 2011. Simulating impacts of climate change on river discharges in the Nile basin. Physics and Chemistry of the Earth, Parts A/B/C, 36(13): 696-709.

Dastagir, M. R., 2015. Modeling recent climate change induced extreme events in Bangladesh: A review. Weather and Climate Extremes, 7: 49-60.

- Elguindi, N. and Giorgi, F., 2006.** Simulating multi-decadal variability of Caspian Sea level changes using regional climate model outputs. *Climate dynamics*, 26(2-3): 167-181.
- Gao, J. and Liu, Y., 2011.** Climate warming and land use change in Heilongjiang Province, Northeast China. *Applied Geography*, 31(2): 476-482.
- IPCC., 2007.** Climate change 2007: the physical science basis, Working Group I Contribution to the IPCC fourth assessment report.
- Mearns, L. O., Giorgi, F., Whetton, P., Pabon, D., Hulme, M. and Lal, M., 2003.** Guidelines for use of climate scenarios developed from regional climate model experiments. DDC of IPCC TGCIA. Final Version.
- Raupach, M., and Fraser, P., 2011.** Climate and greenhouse gases. CSIRO Publishing, Collingwood, Victoria.
- Roeckner, E., Bäuml, G., Bonaventura, L., Brokopf, R., Esch, M., Giorgi, M. and Rhodin, A., 2003.** The atmospheric general circulation model ECHAM 5. PART I: Model description.
- Roeckner, E., Brokopf, R., Esch, M., Giorgi, M., Hagemann, S., Kornblueh, L., and Schulzweida, U., 2006.** Sensitivity of simulated climate to horizontal and vertical resolution in the ECHAM5 atmosphere model. *Journal of Climate*, 19(16): 3771-3791.
- Schlesinger, W. H., 2011.** Climate Change. Interpretation, 65(4): 378-390.
- Stephenson, D. B., Pavan, V., Collins, M., Junge, M. M. and Quadrelli, R., 2006.** North Atlantic Oscillation response to transient greenhouse gas forcing and the impact on European winter climate: a CMIP2 multi-model assessment. *Climate Dynamics*, 27(4): 401-420.
- Thoeun, H. C., 2015.** Observed and projected changes in temperature and rainfall in Cambodia. *Weather and Climate Extremes*, 7: 61-71.
- Tshimanga, R. M. and Hughes, D. A., 2012.** Climate Change and Impacts on the Hydrology of the Congo Basin: The Case of the Northern Sub-basins of the Oubangui and Sangha Rivers. *Physics and Chemistry of the Earth*, 52: 72-83.